

การศึกษาความต้องการสวัสดิการของผู้สูงอายุในเขตพื้นที่ ตำบลสะพลี อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร
A Study of Elderly Welfare Needs In Saphli Sub-district, Pathiu District, Chumphon Province.

อิงทิตา วงศ์จินดา* และจิตพนธ์ ชุมเกต

สาขาการจัดการธุรกิจและภาษาอังกฤษ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี

บทคัดย่อ

การศึกษาความต้องการสวัสดิการของผู้สูงอายุในเขตพื้นที่ ตำบลสะพลี อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความต้องการสวัสดิการของผู้สูงอายุในเขตพื้นที่ ตำบลสะพลี อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร และเพื่อเปรียบเทียบความต้องการสวัสดิการของผู้สูงอายุในเขตพื้นที่ ตำบลสะพลี อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร โดยกลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้สูงอายุที่อยู่ในเขตพื้นที่ตำบลสะพลี อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร ที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) สํารวจรายการ (Check list) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส จำนวนสมาชิกในครอบครัว อาชีพ รายได้ปัจจุบัน เงินออม และหนี้สิน แบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการสวัสดิการของผู้สูงอายุในเขตพื้นที่ตำบลสะพลี อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และทดสอบ โดยใช้สถิติ t-test, One-way ANOVA และ LSD

ผลการวิจัย แสดงให้เห็นว่า โดยรวมผู้สูงอายุมีความต้องการสวัสดิการอยู่ในระดับมาก เมื่อวิเคราะห์รายด้าน พบว่า ผู้สูงอายุให้ความสำคัญกับสวัสดิการด้านความมั่นคงทางสังคมมากเป็นอันดับที่ 1 รองลงมาเป็นสวัสดิการด้านการบริการทางด้านสุขภาพ เป็นอันดับที่ 2 สวัสดิการด้านรายได้ เป็นอันดับที่ 3 และอันดับที่ 4 ได้แก่ สวัสดิการด้านนันทนาการ และผลการเปรียบเทียบความต้องการสวัสดิการของผู้สูงอายุ พบว่า ผู้สูงอายุในเขตพื้นที่ ตำบลสะพลี อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร ที่มีสถานภาพสมรส ที่พักอาศัย รายได้ เงินออม และหนี้สินต่างกัน มีความต้องการสวัสดิการของผู้สูงอายุแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : ความต้องการ , สวัสดิการ, ผู้สูงอายุ

Abstract

The Purpose of this research were to study elderly welfare needs in Saphli sub-district, Pathiu district, Chumphon province and to compare elderly welfare needs in Saphli sub-district, Pathiu district, Chumphon province. The sample was 400 elderly people, live in Saphli sub-district, Pathiu district, Chumphon province, and aged 60 years old onwards. The research's instruments was questionnaire. The first part was general information, asked answerer about their gender, age, education level, status, accommodation, members in family, occupation, income, saving and loan. The second part was about elderly welfare needs in Saphli sub-district, Pathiu district, Chumphon province. The data's statistic analyzed by percentage, mean (\bar{x}), standard deviation (SD), t-test, One-way ANOVA, and LSD. The results showed that, in general, the level of elderly welfare need was found at a high level. When considering each part of welfare needs, elderly people placed the most importance on the aspect of social security. The second importance was the aspect of health care and treatment. The third importance was the aspect of income. The fourth importance was recreation activity. The comparison of elderly welfare needs showed that there was differentiation in elderly welfare needs with different status, accommodation, income, saving and loan at significant level of .05

Keywords : Needs, Elderly people, Welfare

* ผู้นิพนธ์ประสานงาน ingthita@gmail.com โทร 0831026094

1. บทนำ

ปัจจุบันหลายประเทศต่าง ๆ ในโลกนี้ ได้พัฒนาชีวิตและความเป็นอยู่ของประชากรในประเทศให้ดียิ่งขึ้น รวมทั้งประเทศไทยที่กำลังพัฒนาในทุกๆ ด้าน หนึ่งในปัจจัยสำคัญที่ต้องการการพัฒนาและเป็นกำลังสำคัญ คือ ประชากรภายในประเทศ นอกจาก การส่งเสริมการศึกษาและพัฒนาศักยภาพของวัยเด็กที่จะเป็นกำลังสำคัญของประเทศ หรือการพัฒนาวัยแรงงานให้มีความสามารถทัดเทียมกับประเทศอื่นๆ แล้วนั้น การให้ความสำคัญกับผู้สูงอายุ จึงเป็นเรื่องที่ควรให้ความสนใจทั้งในปัจจุบันและอนาคต เพราะผู้สูงอายุนั้น ถือเป็นผู้ที่ได้สั่งสมความรู้และความชำนาญที่มีคุณค่าตลอดชีวิต การดำรงชีวิตของผู้สูงอายุไทย จึงควรได้รับการดูแลเป็นพิเศษมากกว่าวัยอื่นๆ ทั้งด้านสุขภาพร่างกาย อาหารการกิน ความมั่นคงทางสังคม ความปลอดภัยในชีวิต การได้รับการดูแลจากครอบครัวและสังคมทั้งในด้านความสุขทางจิตใจ และปัจจัยพื้นฐานที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต รวมถึงรายได้ที่เหมาะสมด้วย (ประพันธ์ พงศ์คณิตานนท์, 2556)

เมื่อกล่าวถึงผู้สูงอายุนั้น องค์การสหประชาชาติได้ให้ความหมายของผู้สูงอายุ (Older person) ไว้ว่า ผู้ที่มีอายุมากกว่า 60 ปีขึ้นไป ซึ่งในประเทศไทยนั้น จำนวนผู้สูงอายุได้เพิ่มจำนวนมากขึ้น เนื่องจากเทคโนโลยีทางการแพทย์ที่มีความก้าวหน้า ทันสมัย ช่วยให้คนมีอายุยืนยาวขึ้น ประกอบกับอัตราการภาวะเจริญพันธุ์ที่ลดต่ำลง ทำให้พีระมิดประชากรไทยเปลี่ยนรูปไปอย่างมาก จากลักษณะที่เคยมีฐานกว้างและยอดแหลม คือ มีประชากรวัยเยาว์มาก และประชากรสูงอายุน้อย เปลี่ยนไปเป็นพีระมิดที่มีฐานแคบลง ตรงส่วนกลางขยายใหญ่ขึ้น และยอดป้านขึ้น นั่นคือ มีประชากรที่เป็นเด็กน้อยลง และมีผู้สูงอายุมากขึ้นและมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ (ปราโมทย์ ประสาทกุล, 2551) สถานการณ์การเปลี่ยนแปลงทางประชากร จากข้อมูลสำมะโนประชากรโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ ตั้งแต่รอบปี พ.ศ. 2503 จนถึงปี 2553 พบว่า จำนวนประชากรผู้สูงอายุต่อจำนวนประชากรรวมทั้งหมดสัดส่วนเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ จนปัจจุบันนี้สัดส่วนของประชากรผู้สูงอายุเพิ่มมากกว่าร้อยละ 10 จนกล่าวได้ว่าประเทศไทยได้ก้าวเข้าสู่สังคมสูงวัยเป็นที่เรียบร้อยแล้ว (วรเวศม์ สุวรรณระดา, 2557)

เนื่องจาก จำนวนผู้สูงอายุที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องนั้น การดูแลผู้สูงอายุจึงเป็นสิ่งสำคัญ หนึ่งการเปลี่ยนแปลงที่เห็นได้ชัดและมีความสำคัญ เมื่อก้าวเข้าสู่วัยสูงอายุ คือ สภาพร่างกายและสุขภาพที่เปลี่ยนแปลงไป ความสามารถในการทำงานลดลง การเคลื่อนไหวที่ไม่คล่องแคล่วเหมือนวัยทำงาน ระบบภายในร่างกายที่เสื่อมสภาพ เมื่อร่างกายเปลี่ยนแปลงไป ความสามารถในการดูแลตัวเองก็ย่อมลดลงตามไปด้วย ผู้สูงอายุจึงควรได้รับการดูแลด้านสุขภาพ การบริการทางการแพทย์ และการรักษาพยาบาลอย่างเหมาะสม และในปัจจุบัน ระบบสวัสดิการของผู้สูงอายุ มีการส่งเสริมในเรื่องของการมีเสรีภาพที่จะได้รับปัจจัยการดำรงชีวิตอย่างเพียงพอ การมีส่วนร่วมในสังคม การได้รับการอุปการะเลี้ยงดูและการปกป้องคุ้มครองจากครอบครัวและสังคม การแสวงหาโอกาสในการพัฒนาศักยภาพของตนเอง ผู้สูงอายุมีสิทธิที่จะดำรงชีวิตอยู่อย่างมีศักดิ์ศรี มีความมั่นคงปลอดภัย และได้รับการปฏิบัติอย่างเป็นธรรม (วิจิตรา วิเชียรชม, 2557)

นอกจากเรื่องของสวัสดิการโดยทั่วไปที่ผู้สูงอายุได้รับแล้ว อีกหนึ่งเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการดำรงชีวิตของผู้สูงอายุโดยตรง คือ เรื่องของรายได้ของผู้สูงอายุ จากการสำรวจประชากรสูงอายุในประเทศไทยโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ พบว่า ผู้สูงอายุไทย มีรายได้มาจากแหล่งต่างๆ ดังนี้ รายได้จากการทำงาน, รายได้จากบำนาญ, จากเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ, รายได้จากทรัพย์สินอื่น ๆ เช่น ดอกเบี้ย ค่าเช่า, การใช้อินออม และการเกื้อหนุนจากครอบครัว ไม่ว่าจะจากคู่สมรส บุตร ญาติ เป็นต้น ทั้งนี้ การเกื้อหนุนทางการเงินจากบุตร นับเป็นแหล่งรายได้ที่สำคัญของผู้สูงอายุ จากการสำรวจ จะพบว่าผู้สูงอายุที่ได้รับเกื้อหนุนทางการเงินจากบุตร มีสัดส่วนลดลงในช่วงที่ผ่านมา ในขณะที่ผู้สูงอายุมีรายได้จากการพึ่งตนเอง เช่น การทำงาน เงินออม หรือจากดอกเบี้ย มีแนวโน้มสูงขึ้น ข้อสังเกตจากการสำรวจ คือ เงินจากภาครัฐ ไม่ว่าจะเป็นบำนาญหรือเบี้ยยังชีพสำหรับผู้สูงอายุ ล้วนมีความสำคัญมากขึ้นในช่วงที่ผ่านมา แสดงให้เห็นว่า มีผู้สูงอายุจำนวนไม่น้อยที่ได้รับเบี้ย ยังชีพผู้สูงอายุเป็นแหล่ง รายได้หลักไว้ใช้ในยามชราภาพ ซึ่งนับ เป็นเงินได้ที่มีจำนวนไม่มากนัก (Econnews, 2558)

จากความสำคัญดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาความต้องการสวัสดิการของผู้สูงอายุ ในเขตพื้นที่ ตำบลสะพลี อำเภอบะพือ จังหวัดชุมพร เนื่องจากในพื้นที่ดังกล่าวมีผู้สูงอายุเป็นจำนวนมาก และสวัสดิการที่ได้รับในปัจจุบัน อาจยังไม่ทั่วถึงและไม่เพียงพอต่อความต้องการของผู้สูงอายุ เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมในการรับมือการสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป จำนวนผู้สูงอายุที่เพิ่มขึ้น และเพื่อยกระดับสวัสดิการและคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุ ให้สามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข

วัตถุประสงค์

- 2.1 เพื่อศึกษาความต้องการสวัสดิการของผู้สูงอายุในเขตพื้นที่ ตำบลสะพลี อำเภอบะพือ จังหวัดชุมพร
- 2.2 เพื่อเปรียบเทียบความต้องการสวัสดิการของผู้สูงอายุในเขตพื้นที่ ตำบลสะพลี อำเภอบะพือ จังหวัดชุมพร

สมมติฐาน

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานในการวิจัยไว้ ดังนี้

- สมมติฐานที่ 1. ผู้สูงอายุในเขตพื้นที่ ตำบลสะพลี ที่มีสถานภาพสมรสต่างกันมีความต้องการสวัสดิการแตกต่างกัน
- สมมติฐานที่ 2. ผู้สูงอายุในเขตพื้นที่ ตำบลสะพลี ที่มีที่พักอาศัยต่างกัน มีความต้องการสวัสดิการแตกต่างกัน
- สมมติฐานที่ 3. ผู้สูงอายุในเขตพื้นที่ ตำบลสะพลี ที่มีรายได้ต่างกันมีความต้องการสวัสดิการแตกต่างกัน
- สมมติฐานที่ 4. ผู้สูงอายุในเขตพื้นที่ ตำบลสะพลี มีเงินออม และไม่มีเงินออมมีความต้องการสวัสดิการแตกต่างกัน
- สมมติฐานที่ 5. ผู้สูงอายุในเขตพื้นที่ ตำบลสะพลี ที่มีหนี้สิน และไม่มีหนี้สินมีความต้องการสวัสดิการแตกต่างกัน

ทบทวนวรรณกรรม

ความหมายของ”สวัสดิการสังคม”และ”ผู้สูงอายุ“

ณิชาณี ฉนวนฉลาด (2560) ได้ให้ความหมายของสวัสดิการไว้ว่า “ระบบสวัสดิการสังคม” หมายถึง กระบวนการที่เกี่ยวข้องโดยตรงต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาสังคม พัฒนาทรัพยากรบุคคล และคุณภาพชีวิตตามเป้าหมายที่สังคมกำหนด โดยการกระตุ้นให้สังคมปรับปรุงและพัฒนา สถาบันสังคมที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคล เพื่อนำไปสู่การเป็นสังคมอุดมคติ และ “ผู้สูงอายุ” ตามกฎหมายว่าด้วยผู้สูงอายุ หมายถึง บุคคลซึ่งมีอายุเกิน ๖๐ ปีบริบูรณ์ขึ้นไปมีสัญชาติไทย (มาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. ๒๕๔๖)

แนวคิดเรื่องการให้ความช่วยเหลือ

ณิชาชา บุรณสิงห์ (2560) แนวคิดเรื่องการให้ความช่วยเหลือแก่ผู้สูงอายุเป็นเรื่องที่รัฐบาลได้ให้ความสำคัญมาเป็นเวลานานแล้ว เห็นได้จากการจัดตั้งสถานสงเคราะห์ผู้สูงอายุขึ้นเป็นแห่งแรกในประเทศ เมื่อปี ๒๔๙๖ โดยมีจุดประสงค์เพื่อให้การอุปการะแก่ผู้สูงอายุที่ไร้ญาติและไม่มีที่พึ่งพาอาศัย ต่อจากนั้นได้มีการจัดตั้งสถานสงเคราะห์เพิ่มขึ้นเรื่อยมา รวมทั้งได้มีการจัดบริการต่าง ๆ เพิ่มขึ้นด้วย

2. วิธีการดำเนินการวิจัย

2.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้สูงอายุที่อยู่ในเขตพื้นที่ตำบลสะพลี อำเภอบะพือ จังหวัดชุมพร ที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปี ขึ้นไป ซึ่งไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน

2.1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้สูงอายุในเขตพื้นที่ตำบลสะพลี อำเภอบะพือ จังหวัดชุมพร ใช้การสุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย โดยวิธีเจาะจง และการคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างใช้สูตรการหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างแบบไม่ทราบจำนวนประชากรโดยใช้สูตรของ Taro Yamane โดยขนาดของตัวอย่างประชากรที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 คัดขนาดของความคลาดเคลื่อน (e) เป็นร้อยละและสัมประสิทธิ์ของความผันแปรเท่ากับ 0.5 ได้ขนาดตัวอย่างเท่ากับ 385 คน (วิชิต อุ๋อัน, 2550)

สามารถแสดงได้ดังนี้

$$n = \frac{Z^2}{4e^2}$$

โดยที่ n = ขนาดกลุ่มตัวอย่าง

Z = ระดับความเชื่อมั่นกำหนดที่ 95%

e = ค่าความผิดพลาดที่ยอมรับได้โดยกำหนดที่ $\pm 5\%$

$$\text{แทนค่า } n = \frac{1.96^2}{4*(0.05)^2} = 384.16 \quad (1)$$

ผลจากการคำนวณ จะได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง 385 คนจะได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง 385 คน และได้สำรองเพื่อการสูญเสียของแบบสอบถามไว้ 15 ชุด ดังนั้นขนาดของกลุ่มตัวอย่างรวมกับสำรองเพื่อการสูญเสียสำหรับการวิจัยครั้งนี้จึงเท่ากับ 400 คน

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ คือ แบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการสวัสดิการของผู้สูงอายุในเขตพื้นที่ตำบลสะพลี อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร

โดยแบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้สูงอายุ ซึ่งประกอบด้วยตัวแปร ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส ลักษณะที่พักอาศัย และจำนวนสมาชิกในครอบครัว ข้อมูลอื่นๆของผู้สูงอายุ ซึ่งประกอบด้วยตัวแปร ได้แก่ อาชีพ รายได้ปัจจุบัน เงินออม และหนี้สิน เป็นแบบเลือกตอบ จำนวน 10 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการด้านสวัสดิการของผู้สูงอายุในเขตพื้นที่ตำบลสะพลี อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพรเป็นแบบสอบถามแบบเลือกตอบ จำนวน 20 ข้อ โดยหลักเกณฑ์การให้คะแนน มีดังนี้

ระดับความต้องการสวัสดิการมากที่สุดให้	5 คะแนน
ระดับความต้องการสวัสดิการมากให้	4 คะแนน
ระดับความต้องการสวัสดิการปานกลางให้	3 คะแนน
ระดับความต้องการสวัสดิการน้อยให้	2 คะแนน
ระดับความต้องการสวัสดิการน้อยที่สุดให้	1 คะแนน

การแปลความหมายของข้อมูล

$$\begin{aligned} \text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{5-1}{5} \\ &= 0.8 \end{aligned} \quad (2)$$

เกณฑ์การแปลความหมายของคะแนนเฉลี่ยตามระดับความคิดเห็นที่มีต่อการใช้บริการ

คะแนนเฉลี่ย	ระดับความคิดเห็น
4.21-5.00	มากที่สุด
3.41-4.20	มาก
2.61-3.40	ปานกลาง
1.81-2.60	น้อย
1.00-1.80	น้อยที่สุด

ส่วนที่ 3 สอบถามข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับสวัสดิการสำหรับผู้สูงอายุ โดยใช้แบบสอบถามซึ่งเป็นคำถามปลายเปิด

2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลมีขั้นตอน ดังนี้

2.3.1 ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมแบบสอบถาม โดยผู้ศึกษาเป็นผู้ดำเนินการเก็บแบบสอบถามด้วยตนเอง

2.3.2 จากการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถาม จำนวน 400 ชุด โดยมีแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาและมี

ความสมบูรณ์ จำนวน 400 ชุด คิดเป็น 100 เปอร์เซ็นต์

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือในการวิจัย

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีขั้นตอนดังนี้

1. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ศึกษาจากตำรา เอกสาร บทความ ทฤษฎีหลักการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดขอบเขตของการวิจัยและสร้างเครื่องมือวิจัย ให้ครอบคลุม ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามจากเอกสารเพื่อกำหนดขอบเขตและเนื้อหาของแบบทดสอบ จะมีความชัดเจนตามความมุ่งหมายการวิจัยยิ่งขึ้น
3. นำข้อมูลที่ได้นำมาสร้างแบบสอบถาม
4. นำแบบสอบถามที่แก้ไขตามคำแนะนำ มาทดสอบความค่าความเที่ยงตรง (Validity) และค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้เครื่องมือการหาค่าความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) และการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Cronbach Alpha)
5. ปรับปรุงรูปแบบสอบถามอีกครั้ง เพื่อแก้ไขปรับปรุงจนได้เครื่องมือที่มีประสิทธิภาพ
6. นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปสอบถามกลุ่มตัวอย่าง

2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้ แบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 2 ตอน โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยเลือกใช้สถิติในการวิเคราะห์เพื่อให้สอดคล้องกับลักษณะของข้อมูลและตอบวัตถุประสงค์ ดังนี้

2.4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งประกอบด้วยตัวแปร ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส และจำนวนสมาชิกในครอบครัว ข้อมูลอื่นๆของผู้สูงอายุ ซึ่งประกอบด้วยตัวแปร ได้แก่ อาชีพ รายได้ปัจจุบัน เงินออม และหนี้สิน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าความถี่ร้อยละ

2.4.2 ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการสวัสดิการของผู้สูงอายุในเขตพื้นที่ ตำบลสะพลี อำเภอบะพือ จังหวัดชุมพร วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

2.4.3 การทดสอบสมมติฐาน โดยใช้สถิติเชิงอนุมาน คือ การทดสอบ t-test สำหรับทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของตัวแปรอิสระ 2 กลุ่ม และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One-way ANOVA หากพบความแตกต่างจึงทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วย LSD

3. สรุปผลการวิจัย

การศึกษาความต้องการสวัสดิการของผู้สูงอายุ ในเขตพื้นที่ ตำบลสะพลี อำเภอบะพือ จังหวัด ชุมพร ผู้วิจัยได้นำข้อมูลดังกล่าวมาวิเคราะห์หาค่าทางสถิติและนำเสนอผลการวิจัย โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาข้อมูลทั่วไปของผู้สูงอายุ ในเขตพื้นที่ ตำบลสะพลี อำเภอบะพือ จังหวัดชุมพร

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความต้องการสวัสดิการของผู้สูงอายุ ในเขตพื้นที่ ตำบลสะพลี อำเภอบะพือ จังหวัดชุมพร

ตอนที่ 3 การทดสอบสมมติฐาน

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาข้อมูลทั่วไปของผู้สูงอายุ ในเขตพื้นที่ ตำบลสะพลี อำเภอบะพือ จังหวัดชุมพร

ผลการศึกษาข้อมูลทั่วไป จำนวนและร้อยละของผู้สูงอายุในเขตพื้นที่ ตำบลสะพลี อำเภอบะพือ จังหวัดชุมพร จำแนกตามปัจจัยต่างๆ ได้ดังนี้ จำแนกตามเพศ พบว่า ส่วนมากผู้สูงอายุเป็นเพศหญิง จำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 62.5 จำแนกตามอายุ

พบว่า ส่วนมากเป็นผู้สูงอายุที่มีช่วงอายุ 60-70 ปี จำนวน 185 คน คิดเป็นร้อยละ 46.25 จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ผู้สูงอายุ ส่วนมาก จำนวน 366 คน เข้ารับการศึกษาถึงระดับประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 91.5 จำแนกตามสถานภาพสมรส พบว่า ส่วนมาก อยู่ในสถานภาพสมรส จำนวน 336 คน คิดเป็นร้อยละ 82 จำแนกตามลักษณะที่พักอาศัย พบว่า ส่วนมากเป็นที่พักอาศัยของตนเอง จำนวน 226 คน คิดเป็นร้อยละ 56.5 จำแนกตามจำนวนสมาชิกในครอบครัว พบว่า ส่วนใหญ่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 2-3 คน จำนวน 190 คน คิดเป็นร้อยละ 47.5 จำแนกตามอาชีพ ส่วนมากประกอบอาชีพเกษตรกรรวม จำนวน 193 คน คิดเป็นร้อยละ 48.25 จำแนกตามรายได้ปัจจุบัน พบว่า ส่วนมากมีรายได้ 1,001-5,000 บาท จำนวน 196 คน คิดเป็นร้อยละ 49 จำแนกตามเงินออม พบว่า ส่วนมากไม่มีเงินออม จำนวน 246 คน คิดเป็นร้อยละ 61.5 และจำแนกตามหนี้สิน พบว่า ส่วนมาก ไม่มีหนี้สิน จำนวน 322 คน คิดเป็นร้อยละ 80.5

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความต้องการสวัสดิการของผู้สูงอายุ ในเขตพื้นที่ ตำบลสะพลี อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร

ระดับความต้องการ 5 = มากที่สุด, 4 = มาก, 3 = ปานกลาง, 2 = น้อย, 1 = น้อยที่สุด

ตารางที่ 1 จำนวน ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการสวัสดิการด้านการบริการทางด้าน สุขภาพ

สวัสดิการด้านการบริการทางด้านสุขภาพ	ระดับความต้องการ					\bar{X}	S.D.	แปลผล
	5	4	3	2	1			
1. ท่านต้องการให้มีการจัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพผู้สูงอายุ	225 (56.2)	145 (36.2)	28 (7)	2 (0.5)	0	4.48	.649	มากที่สุด
2. ท่านต้องการให้มีการจัดบริการรถรับส่งผู้ป่วยกรณีฉุกเฉิน ผู้ป่วยที่มีโรคประจำตัว และผู้ป่วยเรื้อรัง	320 (80)	64 (16)	16 (4)	0	0	4.76	.513	มากที่สุด
3. ท่านต้องการให้มีการให้คำแนะนำเกี่ยวกับสุขภาพและโรคภัยไข้เจ็บเป็นรายบุคคล	190 (47.5)	145 (36.2)	65 (16.2)	0	0	4.31	.736	มากที่สุด
4. ท่านต้องการให้มีการตรวจสุขภาพประจำปี	308 (77)	78 (19.5)	14 (3.5)	0	0	4.74	.515	มากที่สุด
5. ท่านต้องการให้มีการช่วยเหลือคำปรึกษาพยาบาล	326 (81.5)	70 (17.5)	4 (1)	0	0	4.80	.421	มากที่สุด
ภาพรวมความต้องการสวัสดิการด้านการบริการทางด้านสุขภาพ						4.65	.359	มากที่สุด

จากตารางที่ 1 พบว่า ผู้สูงอายุมีความต้องการสวัสดิการด้านการบริการทางด้านสุขภาพ ตามลำดับดังนี้ อันดับที่ 1 ข้อ 5. ท่านต้องการให้มีการช่วยเหลือคำปรึกษาพยาบาล (\bar{X} = 4.80, S.D. = .421) อันดับที่ 2 ข้อ 2. ท่านต้องการให้มีการจัดบริการรถรับส่งผู้ป่วยกรณีฉุกเฉิน ผู้ป่วยที่มีโรคประจำตัว และผู้ป่วยเรื้อรัง (\bar{X} = 4.76, S.D. = .513) อันดับที่ 3 ข้อ 4. ท่านต้องการให้มีการตรวจสุขภาพประจำปี (\bar{X} = 4.74, S.D. = .515) อันดับที่ 4 ข้อ 1. ท่านต้องการให้มีการจัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพผู้สูงอายุ (\bar{X} = 4.48, S.D. = .649) และอันดับที่ 5 ข้อที่ 3. ท่านต้องการให้มีการให้คำแนะนำเกี่ยวกับสุขภาพและโรคภัยไข้เจ็บเป็นรายบุคคล (\bar{X} = 4.31, S.D. = .763)

ตารางที่ 2 จำนวน ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการสวัสดิการด้านความมั่นคงทางสังคม

สวัสดิการด้านความมั่นคงทางสังคม	ระดับความต้องการ					\bar{X}	S.D.	แปลผล
	5	4	3	2	1			
6. ท่านต้องการให้มีการส่งเสริมให้ผู้สูงอายุได้อยู่กับครอบครัวอย่างมีคุณภาพ	292 (73)	96 (24)	12 (3)	0	0	4.70	.520	มากที่สุด
7. ท่านต้องการให้มีการส่งเสริมค่านิยมในการอยู่ร่วมกันกับผู้สูงอายุ	298 (74.5)	90 (22.5)	12 (3)	0	0	4.72	.514	มากที่สุด

8. ท่านต้องการให้มีการอำนวยความสะดวกแก่ผู้สูงอายุในอาคาร สถานที่ ยานพาหนะ หรือบริการสาธารณะอื่น	274 (68.5)	118 (29.5)	8 (2)	0	0	4.67	.513	มากที่สุด
9. ท่านต้องการให้มีการกำหนดกฎหมายและแนวปฏิบัติในการคุ้มครองและพิทักษ์สิทธิของผู้สูงอายุ	282 (70.5)	114 (28.5)	4 (1)	0	0	4.69	.482	มากที่สุด
10. ท่านต้องการให้มีการช่วยเหลือผู้สูงอายุซึ่งได้รับอันตรายจากการถูกรุณกรรมหรือถูกแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบด้วยกฎหมายหรือถูกทอดทิ้ง	275 (68.8)	121 (30.2)	4 (1)	0	0	4.68	.489	มากที่สุด
ภาพรวมความต้องการสวัสดิการด้านความมั่นคงทางสังคม						4.70	.369	มากที่สุด

จากตารางที่ 2 พบว่า ผู้สูงอายุมีความต้องการสวัสดิการด้านความมั่นคงทางสังคมตามลำดับ ดังนี้ อันดับที่ 1 ข้อ 7. ท่านต้องการให้มีการส่งเสริมค่านิยมในการอยู่ร่วมกันกับผู้สูงอายุ ($\bar{X} = 4.72$, S.D. = .514) อันดับที่ 2 ข้อ 6. ท่านต้องการให้มีส่งเสริมให้ผู้สูงอายุได้อยู่กับครอบครัวอย่างมีคุณภาพ ($\bar{X} = 4.70$, S.D. = .520) อันดับที่ 3 ข้อ 9. ท่านต้องการให้มีการกำหนดกฎหมายและแนวปฏิบัติในการคุ้มครองและพิทักษ์สิทธิของผู้สูงอายุ ($\bar{X} = 4.69$, S.D. = .482) อันดับที่ 4 ข้อ 10. ท่านต้องการให้มีการช่วยเหลือผู้สูงอายุซึ่งได้รับอันตรายจากการถูกรุณกรรมหรือถูกแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบด้วยกฎหมายหรือถูกทอดทิ้ง ($\bar{X} = 4.68$, S.D. = .489) และอันดับที่ 5 ข้อ 8. ท่านต้องการให้มีการอำนวยความสะดวกแก่ผู้สูงอายุในอาคาร สถานที่ ยานพาหนะ หรือบริการสาธารณะอื่น ($\bar{X} = 4.67$, S.D. = .513)

ตารางที่ 3 จำนวน ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการสวัสดิการด้านรายได้

สวัสดิการด้านรายได้	ระดับความต้องการ					\bar{X}	S.D.	แปลผล
	5	4	3	2	1			
11. ท่านต้องการให้หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องดำเนินการเกี่ยวกับการส่งเสริมอาชีพให้กับผู้สูงอายุ	37 (9.2)	48 (12)	220 (55)	85 (21.2)	10 (2.5)	3.04	.896	ปานกลาง
12. ท่านต้องการให้มีการจัดกิจกรรมถ่ายทอดความรู้ด้านอาชีพ และภูมิปัญญาผู้สูงอายุ	12 (3)	61 (15.2)	253 (63.2)	58 (14.5)	16 (4)	2.99	.761	ปานกลาง
13. ท่านต้องการให้จัดสถานที่เพื่อจำหน่ายผลิตภัณฑ์จากผู้สูงอายุ	12 (3)	33 (8.2)	257 (64.2)	90 (22.5)	8 (2)	2.88	.703	มากที่สุด
14. ท่านต้องการให้มีการเพิ่มเบี้ยยังชีพสำหรับผู้สูงอายุ	370 (92.5)	28 (7)	2 (0.5)	0	0	4.92	.289	มากที่สุด
15. ท่านต้องการให้มีการจัดสวัสดิการด้านรายได้แก่ผู้สูงอายุที่ยากจนและขาดแหล่งพึ่งพิง	372 (93)	26 (6.5)	2 (0.5)	0	0	4.92	.282	มากที่สุด
ภาพรวมความต้องการสวัสดิการด้านรายได้						3.76	.464	มาก

จากตารางที่ 3 พบว่า ผู้สูงอายุมีความต้องการสวัสดิการด้านรายได้ตามลำดับ ดังนี้ อันดับที่ 1

ข้อ 15. ท่านต้องการให้มีการจัดสวัสดิการด้านรายได้แก่ผู้สูงอายุที่ยากจนและขาดแหล่งพึ่งพิง ($\bar{X} = 4.92$, S.D. = .282) และ ข้อ 14. ท่านต้องการให้มีการเพิ่มเบี้ยยังชีพสำหรับผู้สูงอายุ ($\bar{X} = 4.92$, S.D. = .289) อันดับที่ 2 ข้อ 11. ท่านต้องการให้หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องดำเนินการเกี่ยวกับการส่งเสริมอาชีพให้กับผู้สูงอายุ ($\bar{X} = 3.04$, S.D. = .896) อันดับที่ 3 ข้อ 12. ท่านต้องการให้มีการจัดกิจกรรมถ่ายทอดความรู้ด้านอาชีพ และภูมิปัญญาผู้สูงอายุ ($\bar{X} = 2.99$, S.D. = .761) และอันดับที่ 4 ข้อ 13. ท่านต้องการให้จัดสถานที่เพื่อจำหน่ายผลิตภัณฑ์จากผู้สูงอายุ ($\bar{X} = 2.88$, S.D. = .761)

ตารางที่ 4 จำนวน คำร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการสวัสดิการด้านนันทนาการ

สวัสดิการด้านนันทนาการ	ระดับความต้องการ					\bar{X}	S.D.	แปลผล
	5	4	3	2	1			
16. ท่านต้องการให้จัดตั้งชมรมผู้สูงอายุ เพื่อเป็นศูนย์กลางข่าวสาร แหล่งพบปะสังสรรค์ของผู้สูงอายุ	186 (46.5)	148 (37)	60 (15)	6 (1.5)	0	4.28	.772	มากที่สุด
17. ท่านต้องการให้จัดตั้งศูนย์บริการผู้สูงอายุ เพื่อให้การปรึกษาแก่ผู้สูงอายุและสมาชิกในครอบครัว	169 (42.2)	167 (41.8)	64 (16)	0	0	4.26	.718	มากที่สุด
18. ท่านต้องการให้มีสถานที่พักผ่อนหย่อนใจภายในตำบล เพื่อใช้ในการออกกำลังกาย เล่นกีฬา พักผ่อน	15 (3.8)	74 (18.5)	260 (65)	49 (12.2)	2 (0.5)	3.13	.680	ปานกลาง
19. ท่านต้องการให้มีการจัดกิจกรรมนันทนาการร่วมกับเยาวชน คนในชุมชน	6 (1.5)	54 (13.5)	248 (62)	90 (22.5)	2 (0.5)	2.93	.660	ปานกลาง
20. ท่านต้องการให้มีการจัดการบริการทัศนศึกษาตามแหล่งท่องเที่ยวทั้งในและนอกสถานที่	16 (4)	57 (14.2)	108 (27)	139 (34.8)	80 (20)	2.47	1.085	น้อย
ภาพรวมความต้องการสวัสดิการด้านนันทนาการ						3.42	.501	มาก

จากตารางที่ 4 พบว่า ผู้สูงอายุมีความต้องการสวัสดิการด้านนันทนาการตามลำดับ ดังนี้ อันดับที่ 1 ข้อ 16. ท่านต้องการให้จัดตั้งชมรมผู้สูงอายุ เพื่อเป็นศูนย์กลางข่าวสาร แหล่งพบปะสังสรรค์ของผู้สูงอายุ (\bar{X} = 4.28, S.D. = .772) อันดับที่ 2 ข้อ 17. ท่านต้องการให้จัดตั้งศูนย์บริการผู้สูงอายุ เพื่อให้การปรึกษาแก่ผู้สูงอายุและสมาชิกในครอบครัว (\bar{X} = 4.26, S.D. = .718) อันดับที่ 3 ข้อ 18. ท่านต้องการให้มีสถานที่พักผ่อนหย่อนใจภายในตำบล เพื่อใช้ในการออกกำลังกาย เล่นกีฬา พักผ่อน (\bar{X} = 3.13, S.D. = .680) อันดับที่ 4 ข้อ 19. ท่านต้องการให้มีการจัดกิจกรรมนันทนาการร่วมกับเยาวชน คนในชุมชน (\bar{X} = 2.93, S.D. = .660) และอันดับที่ 5 ข้อ 20. ท่านต้องการให้มีการจัดการบริการทัศนศึกษาตามแหล่งท่องเที่ยวทั้งในและนอกสถานที่ (\bar{X} = 2.47, S.D. = 1.085)

ตอนที่ 3 การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1. ผู้สูงอายุในเขตพื้นที่ ตำบลสะพลี ที่มีสถานภาพสมรสต่างกันมีความต้องการสวัสดิการแตกต่างกัน
ตารางที่ 5 เปรียบเทียบความต้องการสวัสดิการ จำแนกตามสถานภาพสมรส

	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2.51	2	1.25		
ภายในกลุ่ม	184.53	1844	.10	12.56	.00
รวม	187.05	1846			

จากตารางที่ 5 การเปรียบเทียบความต้องการสวัสดิการ จำแนกตามสถานภาพสมรส พบว่า ค่า F = 12.56 ค่า Sig. = .00 น้อยกว่า .05 สรุปได้ว่า ผู้สูงอายุที่มีสถานภาพสมรสต่างกันอย่างน้อย 1 กลุ่ม มีความต้องการสวัสดิการแตกต่างจากกลุ่มอื่น ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ดังนั้น จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่

ตารางที่ 6 ผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่

สถานภาพสมรส	สมรส	หย่าร้าง/ม่าย
โสด	.145*	.222*
สมรส		.076*

จากตารางที่ 6 ผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ พบว่า ทุกกลุ่มมีความต้องการสวัสดิการที่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 จึงเป็นการยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 2. ผู้สูงอายุในเขตพื้นที่ ตำบลสะพลี มีที่พักอาศัยต่างกัน มีความต้องการสวัสดิการแตกต่างกัน

ตารางที่ 7 เปรียบเทียบความต้องการสวัสดิการ จำแนกตามลักษณะที่พักอาศัย

	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	.85	2	.42		
ภายในกลุ่ม	186.20	1844	.10	4.21	.015
รวม	187.05	1846			

จากตารางที่ 7 การเปรียบเทียบความต้องการสวัสดิการ จำแนกตามลักษณะที่พักอาศัย พบว่า ค่า $F = 4.21$ ค่า $Sig. = .015$ น้อยกว่า .05 สรุปได้ว่า ผู้สูงอายุที่มีที่พักอาศัยต่างกันอย่างน้อย 1 กลุ่ม มีความต้องการสวัสดิการแตกต่างจากกลุ่มอื่น ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ดังนั้น จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่

ตารางที่ 8 ผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่

ลักษณะที่พักอาศัย	ที่พักอาศัยของบุตรหลาน	ที่พักอาศัยของญาติ/คนรู้จัก
ที่พักอาศัยของตนเอง	.00043	.216*
ที่พักอาศัยของบุตรหลาน		.215*

จากตารางที่ 8 ผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ พบว่า กลุ่มที่พักอาศัยของญาติ/คนรู้จัก มีความต้องการสวัสดิการที่แตกต่างจากกลุ่มอื่น ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 จึงเป็นการยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 3. ผู้สูงอายุในเขตพื้นที่ ตำบลสะพลี ที่มีรายได้ต่างกันมีความต้องการสวัสดิการแตกต่างกัน

ตารางที่ 9 เปรียบเทียบความต้องการสวัสดิการ จำแนกตามรายได้

	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	7.96	3	2.65		
ภายในกลุ่ม	179.08	1843	.097	27.33	.00
รวม	187.05	1846			

จากตารางที่ 9 การเปรียบเทียบความต้องการสวัสดิการ จำแนกตามรายได้ พบว่า ค่า $F = 27.33$ ค่า $Sig. = .00$ น้อยกว่า .05 สรุปได้ว่า ผู้สูงอายุที่มีที่พักอาศัยต่างกันอย่างน้อย 1 กลุ่ม มีความต้องการสวัสดิการแตกต่างจากกลุ่มอื่น ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ดังนั้น จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่

ตารางที่ 10 ผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่

รายได้ปัจจุบัน (ต่อเดือน)	1,001-5,000 บาท	5,001-10,000 บาท	10,001 บาทขึ้นไป
น้อยกว่า 1,000 บาท	.038	-.093*	-.118*
1,001-5,000 บาท		.132*	-.157*

ความต้องการสวัสดิการด้านความมั่นคงทางสังคม โดยรวมผู้สูงอายุต้องการสวัสดิการด้านความมั่นคงทางสังคม อยู่ในระดับมากที่สุด โดยผู้สูงอายุต้องการให้มีการอำนวยความสะดวกแก่ผู้สูงอายุในอาคาร สถานที่ ยานพาหนะ หรือบริการสาธารณะอื่น เนื่องจากร่างกายของผู้สูงอายุที่ไม่แข็งแรงเท่ากับวัยผู้ใหญ่ จึงต้องการให้มีการอำนวยความสะดวกในสถานที่สาธารณะที่ผู้สูงอายุต้องใช้ สถานที่ร่วมกับบุคคลทั่วไป ผู้สูงอายุต้องการให้มีการช่วยเหลือผู้สูงอายุ ซึ่งได้รับอันตรายจากการทารุณกรรมหรือถูกแสวงหาประโยชน์ โดยมีข้อด้วยกฎหมายหรือถูกทอดทิ้ง การกำหนดกฎหมายและแนวปฏิบัติในการคุ้มครองและพิทักษ์สิทธิของผู้สูงอายุ เนื่องจากผู้สูงอายุในตำบลสะพลี ส่วนมากเป็นผู้สูงอายุที่เข้ารับการศึกษาระดับประถมศึกษา และไม่ได้รับการศึกษา อาจทำให้ความรู้ไม่เท่าทันกับคนในยุคใหม่ๆ ซึ่งอาจทำให้มีบุคคลผู้ไม่ประสงค์ดีมาแสวงหาประโยชน์ ผู้สูงอายุจึงต้องการให้มีกฎหมายที่คุ้มครองในเรื่องดังกล่าว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของนันทนา อยู่สบาย (2557) ซึ่งศึกษาความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ ในองค์การบริหารส่วนตำบลศิระจรเข้ชั้น้อย อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ พบว่า ผู้สูงอายุมีความต้องการความปลอดภัยในชีวิตในระดับมาก และต้องการให้มีหน่วยงานภาครัฐและเอกชนรับผิดชอบ ช่วยเหลือผู้สูงอายุ นอกจากนี้ ผู้สูงอายุมีความต้องการให้ส่งเสริมค่านิยมในการอยู่ร่วมกันกับผู้สูงอายุ และส่งเสริมให้ผู้สูงอายุได้อยู่กับครอบครัวอย่างมีคุณภาพ เนื่องจากสังคมในปัจจุบันให้ความสำคัญกับผู้สูงอายุน้อยลง บุตรหลานมีภาระหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบ ทำให้มีความใส่ใจบุคคลในครอบครัว โดยเฉพาะผู้สูงอายุ จึงต้องการให้มีการส่งเสริมและให้ความสำคัญกับผู้สูงอายุมากขึ้น

ความต้องการสวัสดิการด้านรายได้ โดยรวมผู้สูงอายุต้องการสวัสดิการด้านรายได้ อยู่ในระดับมาก ซึ่งในด้านรายได้นี้ ผู้สูงอายุต้องการให้มีการเพิ่มเบี้ยยังชีพสำหรับผู้สูงอายุ และจัดสวัสดิการรายได้แก่ผู้สูงอายุที่ยากจนและขาดแหล่งพึ่งพิง ในระดับมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชนิษฐา คงบรรทัด (2557) ที่ทำการศึกษาการศึกษาความต้องการด้านการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรณีศึกษา เทศบาลตำบลบ้านแฮด อำเภอบ้านแฮด จังหวัดขอนแก่น แสดงให้เห็นว่า ผู้สูงอายุมีความต้องการให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสนับสนุนที่สวัสดิการเกี่ยวข้องกับรายได้ ความต้องการให้หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องดำเนินการเกี่ยวกับการส่งเสริมอาชีพ การจัดกิจกรรมถ่ายทอดความรู้ด้านอาชีพและภูมิปัญญาผู้สูงอายุ การจัดสถานที่เพื่อจำหน่ายผลิตภัณฑ์จากผู้สูงอายุ อยู่ในระดับปานกลาง ค่อนข้างไปทางน้อย เนื่องจาก ผู้สูงอายุมีสภาพร่างกายที่ไม่เหมาะกับการทำงาน จากข้อเสนอแนะเพิ่มเติม พบว่า ผู้สูงอายุส่วนใหญ่ ไม่มีกำลังมากพอที่จะทำงาน มีสายตาที่ไม่ชัดเจน และไม่สามารถทำงานนานๆ ได้ เนื่องจากสภาพร่างกายที่ไม่เอื้ออำนวย จึงต้องการการสนับสนุนเบี้ยยังชีพมากกว่าส่งเสริมอาชีพ

นอกจากนี้ ยังพบว่า ความต้องการสวัสดิการด้านนันทนาการ โดยรวมผู้สูงอายุต้องการสวัสดิการด้านนันทนาการ อยู่ในระดับมาก ผู้สูงอายุต้องการให้มีการจัดตั้งชมรมผู้สูงอายุ ศูนย์บริการผู้สูงอายุ ในระดับมาก สถานที่พักผ่อนหย่อนใจภายในตำบล ในระดับปานกลาง และการจัดกิจกรรมนันทนาการร่วมกับเยาวชน คนในชุมชน และการทัศนศึกษาตามแหล่งท่องเที่ยวในระดับน้อย เนื่องจากผู้สูงอายุต้องการพบปะสมาชิกชมรมผู้สูงอายุ เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและข่าวสารต่างๆ แต่ผู้สูงอายุมีสุขภาพที่ไม่พร้อมสำหรับการทำกิจกรรมร่วมกับเยาวชน และการทัศนศึกษา มีความกังวลเกี่ยวกับการเดินทางและสุขภาพของตนเอง จึงมีความต้องการในเรื่องนี้น้อยกว่าเรื่องอื่นๆ

4.2 ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

4.2.1 องค์กรบริหารส่วนท้องถิ่น ควรมีการจัดสวัสดิการด้านความมั่นคงที่เหมาะสมให้กับผู้สูงอายุในพื้นที่ ได้แก่ การจัดกิจกรรมส่งเสริมให้ผู้สูงอายุได้อยู่ร่วมกับครอบครัว ส่งเสริมค่านิยมที่ดีในการอยู่ร่วมกับผู้สูงอายุ มีการอำนวยความสะดวกแก่ผู้สูงอายุในสถานที่สาธารณะ เช่น การจัดท่าราบบันไดหรือทางลาดในอาคารสถานที่ และควรให้ความช่วยเหลือผู้สูงอายุที่ถูกแสวงหาประโยชน์ โดยมีข้อ

4.2.2 องค์กรบริหารส่วนท้องถิ่น โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบล และโรงพยาบาลประจำอำเภอ ควรมีบริการที่ส่งเสริมการดูแลสุขภาพของผู้สูงอายุ และอำนวยความสะดวกในการรักษาสุขภาพหรือโรคประจำตัวของผู้สูงอายุ ได้แก่ การ จัดบริการรถรับส่งผู้ป่วยจากพื้นที่ไปโรงพยาบาล จัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพเบื้องต้นแก่ผู้สูงอายุ และการบริการตรวจสอบสุขภาพประจำปี ให้แก่ผู้สูงอายุในตำบล

4.2.3 องค์การบริหารจังหวัดและหน่วยงานระดับสูง ควรมีการพิจารณาการกำหนดเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุให้เหมาะสมและเพียงพอต่อการดำรงชีวิตในปัจจุบัน

4.3 ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

4.3.1 ควรมีการศึกษาปัญหาและความต้องการของผู้สูงอายุในเขตพื้นที่ใกล้เคียง เพื่อนำมาสนับสนุนการตัดสินใจ ในการจัดกิจกรรม หรือนโยบายของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

4.3.2 ควรมีการศึกษาประเด็นปัญหาอื่นๆ เช่น สวัสดิการด้านที่อยู่อาศัย หรือสวัสดิการด้านอื่นๆที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุในพื้นที่นั้นๆ

5. กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงได้ ด้วยความกรุณาจาก อาจารย์ ดร. จิตพนธ์ ชุมเกตุ อาจารย์ที่ปรึกษาวิจัย ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะต่างๆที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการวิจัย ด้วยความทุ่มเทและเอาใจใส่อย่างยิ่ง ผู้วิจัยจึงขอขอบคุณไว้ ณ ที่นี้ ผู้วิจัยขอขอบคุณ ผู้สูงอายุ ในตำบลสะพลี อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร รวมทั้งบุคคลที่เกี่ยวข้องทุกท่านที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ในการให้ข้อมูลและการตอบแบบสอบถามที่เป็นประโยชน์ต่องานวิจัย และขอขอบคุณครอบครัวของผู้วิจัย ที่ให้ความช่วยเหลือในการดำเนินการวิจัย ให้ข้อมูลเกี่ยวกับผู้สูงอายุภายในตำบลสะพลี อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร และช่วยเหลือในด้านการเก็บข้อมูลแบบสอบถาม จนทำให้งานวิจัยนี้สำเร็จได้ด้วยดี

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า งานวิจัยฉบับนี้จะเป็นประโยชน์แก่สังคมและผู้สนใจ โดยประโยชน์ของงานวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยจะขอมอบให้ผู้ที่ต้องการทำการศึกษาต่อเพื่อค้นคว้าวิจัยหรือวิทยานิพนธ์ในการพัฒนาต่อไป

6. บรรณานุกรม

- [1] ประพันธ์ พงศ์คณิตานนท์ และคณะ, 2556, “การดูแลสุขภาพผู้สูงอายุแบบบูรณาการ”, พิมพ์ครั้งที่ 6, กรุงเทพฯ: สำนักงานกิจการโรงพิมพ์ องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- [2] ปราโมทย์ ประสาทกุล และคณะ, 2551, “รายงานการศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวโน้มการบริหารเปลี่ยนแปลงสังคมโลกและสังคมไทย ภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์”, พิมพ์ครั้งที่ 1, กรุงเทพฯ: บริษัท พริกหวานกราฟฟิค จำกัด.
- [3] วรเวศม์ สุวรรณระดา, 2557, “ปฏิรูปบ้านนาญครี- ก้าวสู่สังคมสูงวัยด้วยบ้านนาญอันมั่นคงและระบบการคลังที่ยั่งยืน”, พิมพ์ครั้งที่ 1, กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- [4] วิจิตรา วิเชียรชม, 2557, “การจัดสวัสดิการสังคมสำหรับผู้สูงอายุ”, การค้นคว้าแบบอิสระ คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- [5] “รายได้ของผู้สูงอายุ ปัญหาใหญ่ของสังคมคนชรา”, 2558, Econews 26,572 (กุมภาพันธ์): 9.
- [6] นิขานี อุณฉลาด, 2560, “การจัดสวัสดิการสังคมสำหรับผู้สูงอายุในประเทศไทย”, library2.parliament.go.th/wichakarn/content-digest/digest021.pdf [28 กุมภาพันธ์ 2560].
- [7] นิชชา บุณยสิงห์, 2560, “สวัสดิการผู้สูงอายุ”, www.ladnga.go.th/add_file/ZlLOfDThu123514.pdf [28 กุมภาพันธ์ 2560].
- [8] วิจิต อุ๋อัน, 2550, การวิจัยและการสืบค้นข้อมูลทางธุรกิจ, พิมพ์ครั้งที่ 1, กรุงเทพฯ: บริษัทพรินท์แอมที.
- [9] ลัดดา บุญเกิด, 2557, “ความต้องการด้านสวัสดิการของผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลตำบลเกาะจันทร์ อำเภอเกาะจันทร์ จังหวัดชลบุรี”, วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- [10] นันทนา อยู่สบาย, 2557, “ความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ ในองค์การบริหารส่วนตำบลศิระชะระชั้น้อย อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ”, วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา.

- [11] ขนิษฐา คงบรรทัด, 2557, “การศึกษาความต้องการด้านการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรณีศึกษาเทศบาลตำบลบ้านแฮด อำเภอบ้านแฮด จังหวัดขอนแก่น”, วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น.